

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

**MINDEN KEDVES OLVASÓMNAK
SZERETETTELJES KARÁCSONYT
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!**

**VŠETKÝM MOJIM ČITATEĽOM PRAJEM
VESELÉ PREŽITIE VIANOČNÝCH SVIATKOV
A VŠETKO NAJLEPŠIE V NOVOM ROKU!**

Fotó: Franyó Rudolf

Karácsonykor, amikor a világ lecsendesül, a kised
leheljen békét, örömet és megerősítést, nem csak
ebben a szent pillanatban, de az új évben is
vezérelje mindenkinék lépteit!
*Na Vianoce, keď sa svet upokojí, nech malý
Ježiško dýcha pokoj, radosť aposilnenie nielen v*

*tejto posvätnej chvíli, ale aj v novom roku aby
viedol každým ich krok!*

Betlehemet Isten dicsőségére, a Gallai–Szinnai
család készítette.

A kétnyelvű szöveget gondozta: Papanek László

FR

Betlehembe

Rég volt az már nagyon rég, mikor Úr Jézusnak el kellett jönni az égből közénk. Immár két évezred eltelt az óta. Régen volt az, mikor szinte az egész világ felett a római császár Augustus uralkodott.

Szerencsésen uralkodott, mert béke volt a nemzetek között. Katonai szabályok rozsdásodtak a padláson, éles kopjákat harcosok beleszurkálták a földbe a sorok közé a kertbe, körülöttük nőtt a vörös és a fehér bab.

Augustus császár hatalmas uralkodó volt, de még hatalmasabb akart lenni. Az egész birodalmába küldötteket indított, hogy írják össze, mennyi nép és település tartozik hozzá. Követek elindultak minden oldalra, vitetik magukat fehér lovakon, vágtaznak, ahogy csak bírnak, dobbal és kiáltozva ismertetik kívánságát a császárnak:

- Közhírré tétetik, hogy a legmagasabb császár Augustus úr tudni akarja, mennyi nép, falu és város van országaiban. Ezért minden ember vigyen kettő ezüstöt, mint adót a császárnak és iratkozzon be abban a városban, vagy faluban ahonnan származik a családja! Bum, bum!

Szűz Mária és szent József Betlehemből származnak, és családjából a régi dicsőséges királynak Dávidnak. Kézséggel szót fogadnak a császár parancsának és hamar útra kelnek. Szűz Mária felül a szamárra. József megfogja gyeplűjét és vándorolnak Betlehembe úttalan utakon.

Ó milyen fájdalmas az az úttalan út! Telis tele van kövekkel és vízmosásokkal. Egyszer meredeken kapaszkodik felfelé a hegynek, máskor meredeken lejt lefelé. Embertelen hideg uralkodik, mert december királya a télnek, vad szél kergetőzik hóval és hideg esővel, csak néha - néha mutatkozik a hűvösen sugárzó napocska. Szűz Mária fázik a számaron, inkább bandukolna gyalog, hogy felmelegedjen, de a gyaloglás még nehezebben esne neki. Az úthelyenként fagyos, csúszós, helyenként meg ismét felázott és sáros.

Négy napig tart a félelmetes vándorlásuk Betlehembe. Éjszakákat jó lelkű embereknél töltik, de virradatra ismét talpon vannak. József sajnálja Szűz Máriát, hogy ennyit kell túrnie és fagyoskodnia az úton. Szűz Mária viszont nem panaszkodik és nem sír, bár végül bolondosan mosolyog.

Kire gondol Anyja Istennek, miért mosolyog olyan szerencsésen? A világ megváltójára gondol, akinek már-már meg kell születnie, így jósolta neki Gábiel őrangyal.

Szerencsésen megérkeznek Betlehembe, és szükségük van szállásra.

Józsefnek van a városban ismerőse, nos egyenesen hozzá mennek:

- Jöttünk feliratkozni, ahogy parancsolta Augustus császár. Befogadnál éjszakára hajlékba, barátom?

- Kár, nagyon nagy kár, későn érkezétek, József. Házam kora reggeltől befogadott már annyi vándort, hogy egy üres sarok sincs már benne. Szent család, tovább vándorol, megy ajtóktól ajtóig, de sehol nem találnak alvóhelyet. Még a

helyi vendéglős is mikor látja, hogy József szegény és nem tudja kifizetni a szállást, ő is csak tovább küldi:

- Előbb kellett volna jönnötök – aki későn jár, saját magának árt... Vándoraink tovább mennek, utcáról utcára, háztól házig.

Ekkor Szűz Mária felemeli tekintetét, csodálkozva néz körül – mi történt a néppel az utcákon, hogy egyesek sírnak, mások nevetgélnek, örülnek? Nem tudja azt sehogy felfogni, megkérdezi Őrangyalát:

- Angyalkám, őrző angyalom, miért sírnak egyesek és miért örülnek mások?

- Az Úr Jézus miatt van, akinek most kell megszületnie. Szomorúak a zsidók, akik nem hisznek Úr Jézusnak, mert gonoszak és nem akarnak megjavulni. Boldogok a jó zsidók és pogányok, akik hisznek Jézusban és haláluk után felkerülnek a mennyekbe.

Már esteledik, napocska kíván az embereknek jó éjszakát.

Városban még sok ember járkal, akik szállást keresnek és a betlehemi kutyáknak annyi munkájuk, van, amennyi még soha – vonyítanak, ugatnak minden idegenre morognak, csoda, hogy

nem pukkadnak szét mérgükben.

Csak a Szent családnak nem ártanak, csak a Szent családra nem ugatnak, mert érzik, Hogy Szűz Mária anya lesz Úr Jézusnak. Körül veszik őt, és boldogan csóválják farkukat és vinnyognak.

Legalább az állatok kedvesek Isten Anyjához, ha a népek keményebbek, mint a szikla.

Maros Madacov Do Betlehema c. elbeszélését lefordította: Franyó Rudolf

Kiknek, és miért van útban?

Kiknek és miért van útban ez a utánfutónyi gazos terület? Erre igen sokan tudnának válaszolni községünkben. Sokan bizony hiszen nagyon sokan aláírtuk a beadványt az önkormányzatunk felé, kifejezve tiltakozásunkat annak bezárása, nyersebben fogalmazva elpaterolása ellen. Minden bizonnyal, ezen erős tiltakozásnak köszönhetően falunk főmestere nem is erőltette ilyen jellegű

szándékát, hiszen a kérdés annyira egyértelmű volt, hogy azt nem is merte előterjeszteni egyenlőre a Képviselő – testület elé. Bizony csak egyenlőre, mert ismét csiripelik verebek, és beszélnek az emberek is, hogy a kenyérboltot nem szüntetik meg, csak kicsit úgy száz méternyit odébb toloncolják, merthogy kell az az a terület a gyermekeiket a Waldorf óvodába szállító szülők kocsijaiknak parkolására. Ezen állítás, azonban még köszönő viszonyban sincs a valósággal. Ahogy mondani szokás; „máshol van ám itt a kutya elásával!” Nem kell ahhoz oly sok iskolát végzett észjárás, tudja azt mindenki, hogy kiknek áll az érdekében, hogy ne legyen ott az a boltocska. Egy dolog azonban biztos, hogy sem a Waldorfos szülőknek, sem azok gyermekeinek nincs hátránya abból, hogy ott az utánfutó amely egy személygépkocsi helyét is alig foglalja el, falunk érdekében, ott parkíroznak. Attól még mindig, jut hely megállni kocsijukkal a gyermekeiket szállító

szülőknek, és jut még elég sok hely a parkolásra is.

A kutya ott van elásva, hogy a kenyér boltocska odébb paterolása a főtértől., illetve minél messzebbre az élelmiszerbolttól, igen nagy haszonnal kecsegtetné a két emberkét. Ez lenne a hála, a Szilágyi pékség felé, aki, amikor nem csak élelmiszerboltja, de még kenyeke sem volt a falunak, nem kifejezetten a várható anyagi haszonért, de inkább humánusságból megvásárolták ezt az „utánfutós boltocskát” és

ellátták, és most is ellátják kiváló pékárúval a falut.

A boltocska esetleges odébtoloncolása, miatt az amúgy is a falu széléből idesántikáló meglelt korúaknak még tovább kell majd sántikálniuk. Ilyet biztos nem kívánnak és nem is, kívánhatnak a Waldorfos szülők a faluvezetéstől. Ez bizony csak kitaláció!

BÁTOR BOTOND

BOHATSTVO SLOVENSKEHO NÁRODA

Veľké duševné bohatstvo nášho ľudu sa zachovalo v legendách, povestiach, rozprávkach, príbehoch a ľudových piesňach. Deti a vnuci si tak uctili rodičov a starých rodičov a tak prežili až do dnešných čias, „Ľudia už na potopu aj zabudli a zasa ich bolo čoraz viac. Keď ich už bolo toľko, že nemohli vyžiť v starej krajine, prikázal im Pán Boh, aby sa rozišli po svete. Nepustil ich s prázdnyimi rukami – každému národu dal osobitnú reč a osobitné bohatstvo. Veľmi rušno a živo bolo, keď sa národy zišli pred Božím trónom, kde im Pán Boh rozdával dary, aké si kto zažiadal: - Daj nám, Pane, silu a moc, aby sme panovali nad inými národmi! - Daj nám, Pane, slávu a múdrosť, aby sme boli slávni vo svete! I rozdával Pán Boh, kým bolo z čoho, rozdával plným priehrstím. Naveľa, naveľa, na samom konci idú pred Boží trón Slováci. Idú úctivo, je ich len hŕstka, najmenej zo všetkých. - Vitajte, deti moje, a prečo idete až na koniec? - Ach, odpusť, Otče, väčšie národy nás odsotili, malý národ by sa darmo tisol dopredu. - A čože vám dať, keď si veľké zeme, moc a slávu už rozobrali iné národy? - My nežiadame veľké zeme, nedychtíme po moci ani po sláve, len o jedno prosíme, o Tvoju lásku, aby si Slovákov večne miloval! - O lásku prosíte, dar nad všetky dary na svete? Keď teda lásku chcete, lásku vám dám, slovenský národ budem naveky milovať! I usmieva sa dobrý Pán Boh, usmieva sa na Slovákov ako otec na dieťky, lebo ich prosba sa mu spomedzi

prosieb všetkých národov páči najväčšmi. Ale kdeže sú hranice Božej štedrosti, ktože ju kedy do dna vyčerpá? I namáča si Pán Boh prst v rajskej studni a dotkne sa jazyka Slovákov: - Dávam vám do daru najkrajšiu reč, akú iní ľudia na zemi nemajú. Slovenská reč bude taká ľubozvučná, ako keď v nebi spievajú anjeli. Taká krásna, ako keď sa rosa jagá na slnci.. Taká príjemná, ako keď vetrik veje v máji. Taká sladká, ako keď dieťa teší matka. Taká milá, ako keď sa usmeje nevinné dieťa. Taká, pri jej zvukoch budú mladí ešte mladší a aj srdcia starých ľudí omladnú! Druhý raz načiera Pán Boh do nebeského raja, berie z neho najkrajšie piesne a kladie ich do úst Slovákom: - Dávam vám do daru aj piesne, najkrajšie piesne na svete. Keď vaše devy zaspievajú, vtáčiky zmlknú, zazurčia potôčiky, vršky podskočia, spev slovenských diev na raj premení vašu zem! Aj tretí raz sa Pán Boh usmieva na Slovákov, do tretice všetkého dobrého: - Napokon vám dávam aj krásnu vlasť pod Tatrami, to bude vaša milá otčina. Tam obrábajte svoje role, tam zachovávajúte otcovské mravy, kresťanskú vieru, reč slovenskú. A keby aj súženie prišlo na vás, nezúfajte, ja vás vždy budem nosiť v otcovskom srdci, ja vám vždy pomôžem! - Ó, vďaka Ti, Pane, vďaka, vďaka, že si nezabudol na Slováka! I žijú Slováci pod Tatrami, i bývajú už vyše tisíc rokov vo svojej slovenskej otčine. A budú žiť i naďalej, lebo slovenský národ Bohu slúži a Pán Boh svojich verných vždy ochráni!“

A SZLOVÁK NÉP GAZDAGSÁGA

Nagy lelki gazdagsága a szlovákságnak fennmaradt a mondákban, legendákban, elbeszélésekben, eseményekben és népdalokban. Unokák tanulták őket nagymamáiktól, és így maradt fenn a mai időkig.

A népek az özönvizet már el is felejtették és ismét többen lettek.

Mikor már annyian voltak, hogy nem tudtak megélni a régi országban, megparancsolta nekik az Úristen, hogy széledjenek szét a világban. Nem engedte őket üres kézzel – minden népnek adott külön nyelvet és külön gazdagságot.

Nagy zsvaj és láрма volt, mikor a népek találkoztak Isten trónja előtt, ahol az Úristen ajándékba adta ki, mit kért.

- Adj nekünk Uram, nagy országot, amely bővelkedik tejben és mézben!

- Adj nekünk Uram erőt és lehetőséget, hadd uralkodjunk más népeken!

Es ajándékozott az Úristen, amíg volt miből, osztogatott teli ma-

rokkal. Sokára, nagyon sokára a legvégén mennek az Isten trónja elé a szlovákok. Mennek nagy tisztelettel, csupán maréknyian vannak, legkevesebben az összes közül.

- Üdvözöllek gyermekeim, és miért jöttök a legvégén?

- Ó bocsáss meg atyám a nagyobb népek minket ellökdöstek, kis nép hiába törekedne előre.

- És nektek mit adhatok, mikor a nagy földeket, erőt és dicsőséget már szétválasztották egyéb népek?

- Mi nem kérünk nagy földeket, nem lihegünk erőért, sem dicsőségért, csupán egyért könyörgünk, a Te szeretetedért, hogy a szlovákokat örökkön örökké szeresd!

- Szeretetért könyörgöttök, ajándékért minden ajándék felett a világon? Amennyiben tehát szeretetet kértek, szeretetet adok nektek, a szlovák népet örökkön örökké szeretni fogom!

Mosolyog a jó Isten, mosolyog a szlovákokon, akár az édesapa a gyerekekre, mert az ő kérésük az

összes nép kérése közül a legjobban tetszett. De hol vannak határai az isteni gondoskodásnak, ki tudná azt kimeríteni?

Belemártja az Úristen ujját a paradicsomi kútba és hozzáérinti a szlovákok ajkához: Ajándékba adom nektek a legszebb beszédet, amilyen a földön élő más népeknek nincs. A szlovák nyelv olyan kedves lesz, mint ahogy a mennyben énekelnek az angyalok. Olyan gyönyörű lesz, mint a harmat csillog a nap sugaraitól. Olyan kellemes, mint a májusi szellő. Olyan édes, mint amikor az édesanya gyermekét dicséri. Olyan kedves, mint az ártatlan gyermek mosolya. Olyan ígéretes, mint a fülemüle csengő hangja, amelytől a fiatalok még fiatalabbak és az idősebb szívek is megfiatalodnak!

Másodszor belemarkol az Úristen a paradicsomi levegőbe, a legszebb dalokat meríti belőle és a szlovákok szájába rakja:

- Dalokat, a világ leggyönyörűbb dalait adom nektek. Mikor a lányaitok énekelni kezdenek, a madarak elnémulnak, a patakok felzúgnak, a dombok táncra perdülnek. Leányaitok éneke földeteket paradicsommá változtatja!

Az Úristen harmadszor is rámosolyog a szlovákokra, harmadszorra minden jót kíván:

- Végül gyönyörű hont adok nektek a tátrai hegyek alatt lesz a hazátok. Ott műveljétek saját földjeiteket, ott őrizzétek meg atyáitok szokásait, a keresztényi hitet és a szlovák nyelvet.

Amennyiben győtrelem és szenvedés töme rátok, ne esetek kétségbe, én titeket mindig atyai szívemben hordozlak, és mindig segíteni fogok!

- Ó, köszönet Néked Uram, köszönet, köszönet, hogy nem feledkeztél meg a szlovákságról!

Ott élnek a szlovákok a Tátra alatt már több mint ezer esztendeje saját földjükön. Továbbra is élni fognak, mert a szlovák nép az Istent szolgálja és az Úristen a híveit mindig megvédi.

*Fordította:
Franyó Rudolf*

Kóspallagon, bezzeg járt a Mikulás

Az oviban és az iskolában már járt a Szlovák Mikulás. A sok dolga miatt hamarabb érkezett meg. Sajnos a vírus miatt nem tudtak a gyermekek találkozni vele. Mikulás így is boldog volt, mert örömet szerzett a kicsiknek. A felnőttek sem maradtak karácsonyi ajándék

nélkül, mert aki vállalta a szlovákságát mindenki kapott egy szép csomagot. Köszönjük, hogy adhatunk.

Botos Katalin Kóspallag Szlovák Nemzetiség
elnöke

Az olaj és a víz

...Mindig összekeverhető, de utána azonnal szétválnak, ha megszűnik az erőszakos összerázásuk. Németországban külön integrációs minisztérium végzi ezt a munkát. Szánalmas eredménnyel. Hitler az egész világot el akarta foglalni. Merkel Németországot akarja az egész világgal elfoglaltatni. A német parlamentben az afrikai és ázsiai problémákon vitatkoznak. Az afrikai és ázsiai migráció és betegségek leküzdése helyett. A globalizmus jelentése= világjárvány, migráció. London már évek óta iszlám vezetés alá került a pakisztáni polgármesterével, és akkor még nem is beszéltünk az indiai hindu, és afrikai keresztény lakóiról Európáról leszakadtak, de napi négyszázasával érkeznek a négerek Angliába a gumicsónakjaikon, és a frontex tisztelgése mellett.

A fehér világ megőrült. Egyetlen hangya, méh vagy darázs sem tűrné idegen kolóniák bevándorlását. Egyből felvennék az élet – halál harcot a területfoglalók ellen. A fehérek az egész világon kezdenek kiszorulni, sőt még a saját hazáikat is át akarják adni a színesnek nevezett sötétbőrűeknek. Szervezetten és rendezetten. Rombolják a saját keresztény templomaikat és engedik építeni a mecseteket. Az angolok és franciák a világ gyarmatosítása után az egész világ gyarmatává váltak, és Németország is erről álmodozik. Miközben egész Európában kijárási tilalmat kellett bevezetni a világjárvány miatt, még mindig engedi bejönni az egész világot.

Losonci Miklós

Tisztelt települési Társaim!

A minap a Pilisszentlászlói csoportból valaki a közzétételében leírta, hogy végre csak szépet és jót írhat, mutathat be. Ezt szeretném én is, de sajnos ameddig olyan események történnek a szép kis falunkban, melyek kijavítása szükséges, addig ezekről kell beszélni.

Az nagyon jó dolog, hogy a csatornázás előtti időszakban legalább egy utcát rendbe hoznak. De az út felújításának végzése már nem igazán tűnik ilyen jónak.

Ezen a szürke reggelen, amikor a Főtéren az iskolába járó gyermekekhez kapcsolódó megnövekedett járműforgalom mellett megjelent egy aszfaltmarógépet szállító tehergépjármű és egy kanalas munkagép. Mindkét gépjármű megállt a

Főtéren, mivel nem tudták, hogy hova kell menniük. Közben megérkezett egy építkezéshez érkező betonelemeket szállító jármű, s az is leállt. Mindhárom jármű esetében a vezetők arra vártak, hogy valaki megmondja nekik, hogy hova kell vinniük a szállítmányukat, illetve hol kell dolgoznia a gépnek. Ez az érdeklődés elég hosszú ideig tartott, s az építkezéshez tartó gépjármű indult el elsőként elhagyva az elfoglalt buszmegállót. A markológép közben eltávozott. A Főtéren a környező utcákból érkező járművek vezetői eléggé nehéz helyzetben voltak. A marógépet szállító járművezető annak ellenére kezdte el a marógépet levezetni a trélerről, hogy az iskolás gyermekeket szállító busz megérkezett, s a gyermekek

kénytelenek voltak a megállón kívül leszállni. A Busz a megfordulásához irányítási segítséget kapott. Időközben a marógép a Főtéren lévő kápolna előtti területen állt meg, s a járó motorjából ontotta a kipufogógázt. A menetrendszerinti autóbuszjárat is megérkezett, s szintén nehezen tudott a buszmegállóba bejutni. A tréler elhelyezéséhez a Béke utca végén lévő sportpályánál találtak parkolóhelyet. Az oda vezető út sem

volt egyszerű, mivel a Béke utcában kihelyezett megállni és várakozni tilos táblák ellenére szabálytalanul parkoló jármű mellett a túlméretes jármű nem tudott továbbhaladni, ameddig a jármű vezetője elő nem került, s nem biztosította a továbbjutás lehetőségét.

Mindezt azért írtam le, mert az örömből is került azáltal, hogy a munkafázis előkészítése nem történt meg.

A Polgármester úr az október 22-i képviselő testületi ülésen elmondta, hogy „Bízunk a Polgárőrség jó problémamegoldó képességében...” Ebben igaza volt a Polgármester úrnak, mivel a Polgárőrség tagjai igyekeztek a kialakult kaoszt megelőzni és a közlekedési problémás helyzetet a KRESZ előírásainak figyelembe vételével

feloldani. Szerencsére volt olyan személy jelen, aki közlekedési szakember. Mindez a segítség a Polgárőrség részéről azért volt lehetséges, mert az iskolába és óvodába járó gyermekek védelme

érdekében szabadidejükben reggelente vigyáznak arra, hogy az iskolába és óvodába minden kisgyermek biztonságban eljuthasson. Korábban egy Magyarországi vállalkozás azt mondta, hogy ezek a Nyugati

államban élők milyen fejletlenek, mert három évig készítik elő a munkát és három hónap alatt fejezik be, míg mi három hónap előkészítés után három évig végezzük a jó, alapos munkát.

Jó lenne, ha a szép otthonunk még szebbé tétele érdekében végzett beruházások megfelelő előkészítés és a lakosság teljes körű tájékoztatása mellett történne meg, s nem ad hoc jellegű megoldásokat kell alkalmazni a nem megfelelő tevékenység miatt.

Szöveg: Dr Schweickhardt G és Franyó R

Pilisszentlászló, 2020-11-27
Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Zöld – feketék Zöld fekete mezben

120 év után a zöld fehér fradi zászló ideiglenesen zöld – fekete – fehérre változott, amíg még vannak benne fehér játékosok is. A kiszolgáló hátvédek és a kapus. Akik fedezik a fekete sztárcsatárok csillogásait. Ők lettek a művészek, mi a zongoracipelők. Nekik elég tíz támadásból egy gólt rúgniuk, nekünk tízből kilencet ki kell védnünk.

Fehér drukkerék fekete játékosok. Logikusan az éjszakai fociban a feketék a terepszínűek nem mi. Mi csak napsütésben villoghatunk a fehér bőrünkkel. A éjszaka a feketéké. Eredményesek, de a magyarok is azok voltak, amíg ők futbalozhattak az NB-ben. Lefordítva a NEMZETI nem világbajnokság.

Losonci Miklós

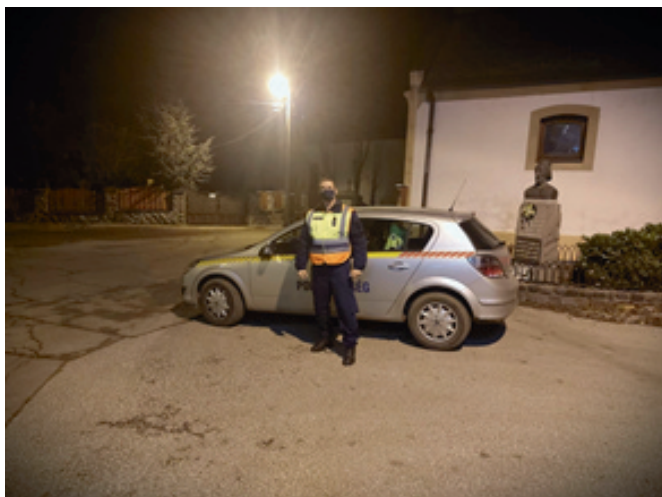
Megméretetlen civil anarchisták

A NATO felveszi a fenntartási költségeit, de egyetlen gumimatracot sem képes visszafordítani. A frontex szintén nyeli a pénzt, de még senkit nem tudott visszafordítani. Az európai unió a saját polgárai ellen harcol a megszállók helyett. Kapitális kölcsönökkel akarja biztosítani az ellenségeik ellátását. A többpárti választások

győzteseit civil diktátorokkal akarják lecserélni. A bennszülötteket lerasztistázzák, lenácizzák, lefasztázzák. Egyetlen ló képes elhúzni egy hintót, de 27 ló huszonhétfelé húzza, amíg a hintó szét nem esik. Egyedül minden működik. Együtt semmi.

Losonci Miklós

Kijárási korlátozás Pilisszentlászló

„Az éjszakai kijárási korlátozás új feladatkörrel bővítette a polgárőrök szolgálatellátását. Az ország minden pontján jelen vannak az egyesületek tagjai

és ügyelnek arra, hogy a tilalmat betartsa a lakosság a vírushelyzetre való tekintettel.”

forrás: OPSZ

PPÖTE községünkben is segítve a rendőrség munkáját este 20 óra utáni járőrszolgálatok ellátása során ellenőrzi a 484/2020 (XI.10.) kormányrendeletben foglaltak betartását.

Eddigi szolgálatokban pozitív a tapasztalat, kérjük a továbbiakban is a szabályok betartását.

Vigyázzunk egymásra!

Pilisszentlászló 2020-11-25
Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Látványos tervezés

Látványos, tetszetős tervezés alapján igen szép építőipari szakmunkák által a módosított határidőre elkészült az új orvosi rendelőnk. A belső hiányosságok, lift és egyéb apróságok folyamatosan készülnek. A külső vízbekötés és szennyvíz elvezetések elkészültek. A tereprendezést követő burkolási munkák is elkészülhetnek Karácsony előtti határidővel. A hosszúra sikeredett befejezési határidő főokozója nem minden esetben a szervezetlenség volt. A belső szakipari munkát végző mesteremberek sok esetben nem rögtön jöttek egymást követve. Így

többször heteket állt az építkezés. Az elvégzett munkán viszont hibát keresgélni, olyan, mint kákán csomót keresni.

Inkább örvendjünk, hogy karácsonyi ajándék

gyanánt egy modern kornak megfelelő szép orvosi rendelővel gazdagodtunk.

Tisztelettel; Franyó Rudolf építőmester

Ellenőrzés

Pilisi Parkerdő ZRT Erdőrendészete megkérte egyesületünket, hogy a Hegytető megállónál lévő kitermelt farakásra kiemeltebb figyelmet fordítsunk és időszakonként ellenőrizzük le a területet. A területet Polgárőrségünk a járőrözései során korábban is ellenőrizte, főként a gépjárművekhez kapcsolódó lopások megelőzése érdekében. Így a szolgálat ellátás során az egyesület visszatérően ellenőrizte és ellenőrizni fogja a megadott területet.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Bölcs mondások

- Jól jegyezd meg! Az embereknek addig vagy fontos, amíg hasznuk van belőled!
- A szegény ember a nincsből is segít, a milliárdos a sokból sem adakozik.
- Aki panaszkodik, de nem változtat, annak nem fáj eléggé.
- Egy emberben annyi rosszindulat van, amennyi az eszéből hiányzik.
- Ami a labdarúgást illeti, annyit tudok, hogy a bíró édesanyja örömlány.

- Tanult embernek nincsen párja,
- Nem véletlenül járattak szüleid drága iskolába.
- Ami az emberiséget el fogja pusztítani az nem a koronavírus, hanem az egymással szembeni gyűlölet.
- Amikor az Isten megméri az embert a mérőszalaggal nem a derekához, hanem a szívéhez illeszti.

Idézetek Tibor atyától

Kereszténydemokraták és néppártiak

A kormányzó német CDU, a keresztény demokrata unió zsigerből Gyűlöli a kormányzó magyar KDNP – t. A vezető pozícióban lévő európai néppárt szintén zsigerből gyűlöli a magyar néppártot a KDNP – t.

„Természetesen” mindkettő a FIDESZT is. Akárcsak a lengyel nemzeti keresztény konzervatív kormányt. Még a piacaink megnyitásáért járó

pénzeinket is meg akarják vonni. Akkor lesz újra aktuális a határunkon a 100% - os védővám. Aki nálunk akar majd eladni, az nyúljon vállig a zsebébe. Finn testvéreink is habzó szájjal acsarkodnak. A rokonait senki nem tudja megválogatni, de a magyar – lengyel barátság ezer éve tart.

Losonci Miklós

Elektromos javítás

A mai napon kora délutáni órákban polgárőrségünk felé több bejelentés érkezett, hogy Pilisszentlászlón Szentendre felől Visegrádra átvezető úton két tehergépkocsi szabálytalanul parkol. A két jármű Szentendre felől a települést jelző tábla után a kanyarban állt balesetveszélyt okozva. A helyszínre két polgárőrünk sietett, akik megállapították, hogy elektromos munkálatokat végeztek az ott lévő

személyek. Felhívták a figyelmüket a baleset veszélyre, és hogy táblázzák ki illetve jelezzék a gépjárművezetőknek a veszélyt. Tájékoztatás során elmagyarázták az ott lévő munkásoknak, hogy milyen jelzőőri feladatot kell végezniük a forgalom terelése során. Az esetet Polgárőrségünk jelentette a Szentendre Rendőrkapitányság ügyeletének, ahonnan megköszönték intézkedésünket. A munkát végző tájékoztatása után a Szentendre Rendőrkapitányság ügyelet felé a polgárőrség jelezte, hogy a helyszínt elhagyták.

Pilisszentlászló, 2020-11-27

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Honatyák és államférfiak

A rendszerváltás idején, a FIDESZ megalakulásakor, azt mondták a nyugdíjas korú honatyák hogy: „hogyan néznének ki ezek a fiatalok a parlamentben?” Mire Orbán Viktor úgy válaszolt, hogy: „Úgy biztosan mint a veterán harcostársak.” A sokpárti választások többséget szerzett győzteseit most olyan Brüsszel által támogatott civilek akarják felülbírálni. Akik el sem mertek indulni a

szabad választáson, mert be sem kerültek volna a parlamentbe.

Merkelnek is már régen pihennie kellene mert a bölcsessége csak a szépséghez köthető, de ő így nyilatkozott: „Sajnos egész Németországban nincs egyetlen olyan nő, aki engem helyettesíteni tudna”. Ezért kellene egy férfi.

Losonci Miklós

DINPI - Polgárőrség közös szolgálat

2020. november 12-én közös szolgálatot láttunk el a Duna-Ipoly Nemzeti Park munkatársával Fehér Balázs természetvédelmi őrkerület vezetővel.

Közös szolgálatunkat, járőrözést a községünk bel és külterületén végeztük. A Sikárosi, erdei utakat és a környékeit néztük végig, ahol semmilyen rendellenességet nem tapasztaltunk. Az ellenőrzéshez kapcsolódóan egy turista kért tőlünk útbaigazítást. Ez a DINPI-vel közös ellenőrzés idén

már a hatodik, mely jól mutatja, hogy egyesületünk elkötelezett a környezetünk és az ott található természetvédelmi értékek védelme terén. Elmondhatjuk, hogy eredményes és folyamatos a DINPI-vel való kapcsolatunk, hiszen a természet védelme nemcsak az

arra hivatott szervek, hanem a mi és a településünkön élők feladata.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Köszönőlevél

Tisztelt Elnök Úr!

Köszönetemet szeretném kifejezni Önnek és kollégáinak, hogy az elmúlt hetekben az óvoda és iskola környékén segítettek az intézmények környékére érkező autók zökkenőmentes és biztonságos parkolását.

Mint a Ön előtt is ismert, az Apátkúti patak rekonstrukciós munkálatai miatt a parkolásra

alkalmas területek nagysága drasztikusan csökkent, ezért kérem, hogy a kivitelezés ideje alatt mér türelmesebben, még megértőbben, még pozitívabban kezeljék az amúgy is feszült helyzetet és kérem, hogy kollégái lehetőség szerint ne gépjárművel érkezzenek a helyszínre.

További együttműködést előre is köszönöm!

Tisztelettel: Tóth Attila polgármester

Olvasói levél

Kedves Rudi bátyám! Készülök Hozzád ki, hiányzik a szavad, a bölcsességed, s persze a "rajzolataid": Kedvencem (novellás kötetedből: "A vadász"- imádom, s már 500-szor elolvastam. - Rólam szól, nekem szól, s átéltem, s ma is átélem ezt a "kortünetet".... a magányt, a

kiszolgáltatottságot, a reménytelenséget, s a "fegyvertelenséget" EZEK ellen. Nagyon ott van a novella: igazán az utóbbi 58 évben talán EZ ütött meg a legjobban (katarzis szempontjából!!! KÖSZÖNÖM, HOGY OLVASHATTAM!

Mészner Tamás

Başó Macuo (1644 Iga – 1694 Osaka)

Legendárny zakladateľ japonského haiku a jeden z najznámejších svetových básnikov.

Haiku je sedemnásť slabík v troch veršoch (5+7+5). Nič viac. A napriek tomu je v nich všetko čo bolo treba povedať. U nich po japonsky - u nás po slovensky.

A japán haiku megalapítója és a világ legismertebb költőinek egyike. A haiku tizenhét szótagból áll, amelyek három sorban (5+7+5) helyezkednek el. Ennek ellenére minden bennük van, amit el kellett mondani. Ott náluk japánll – nálunk meg szlovákul.

„Je to verš krátky?
Aj všetky veľké pravdy
sú na tri riadky.

Ez a vers csekély?
minden nagy igazság is
három sorba fér.

Gregor Papuček

NAŠICH 10 HAIKU

+
Čo je to za zvyk?
Slováci si strácajú
slovenský jazyk?!

+
Taký zvyk si daj:
jazyk svojej matky si
navždy zachovaj!

+
Ľudia slova sme.
Slovenky a Sloveni
vždy aj budeme.

+
Slovenčina je
jazyk ktorému každý
Slovan rozumie.

+
Majme ju radi,
Nech nám o nej nič iné
nikto neradí.

+
Je to vzácna reč.
Kto by nám ju zobrat' chcel,
ukážme mu meč!

+
Buď hrdý na to,
že patríš ku Slovákom!
Si našim bratom.

+
Či z Dolnej zeme,
alebo spod Piliša
Ti ďakujeme.

+
Či sme spod lesa,
či z vrchov, či z roviny,
spolu držíme sa!

+
Nebud' me nemé
ovce, veď Slováci sme,
aj vždy budeme!

Gregor Papuček

A MI 10 HAIKU-nk

+
Furcsa etikett!
A szlovákok elvesztik
anyanyelvüket?!

+
Szokásoddá tedd:
anyanyelved amíg élsz,
soha ne feledd!

+
Szlovo a szavunk,
az is marad örökre.
Szlovenek vagyunk.

+
Szlovák az a nyelv,
melyet minden szláv megért:
lengyel, orosz, szerb,...

+
Szeressük tehát!
Ne mondjon róla senki
tanácsok sorát!

+
Nyelvünk drága kincs.
Ha kell, harcoljunk érte,
ha más módja nincs.

+
Legyél büszke rá,
hogy szlovákjainknak vagy
szlovák rokona.

+
A szülőhelyed
lehet Alföld vagy Pilis,
örülünk Neked.

+
Lehet sok hegyünk,
síkságunk, egy a fontos:
hogy együtt legyünk.

+
Ne némák legyünk,
hiszen szlovákok vagyunk,
voltunk és leszünk!

Pisztoly

Magyarországon minden törvénytisztelő embernek lehet vadászpuskája, hiszen a vadak szaporodnak. Sőt túlszaporodtak. A vaddisznók és szarvasok az egész Dunán-túlon veszélyeztetik az erdő – és mezőgazdálkodást. Vadászjeggyel, fegyvertartási engedéllyel tarthatók a vadászpuskák. Nagy Britanniában még a bobiknál (rendőrök) sincs pisztoly, mert a „szigetről” garantáltan nem tud semmilyen elkövető megszökni. Amerikában a

választások előtti héten viszont fegyverbolt minden pisztoly készlete elfogyott. Logikus. Bárki nyeri a választást, a pisztolyra szükség lesz. Amikor egy moziban megöltek 17 nézőt, Obama azt nyilatkozta, hogy „ez azért volt, mert a többieknek nem volt fegyver.”

Losonci Miklós

Három falu temploma

Idén őszre befejeződött testvértelepülésünk Mátraszentlászló templomának felújítása.

A templomnak, melynek építési helyéről a három Mátrában lévő település nem tudott megegyezni, érdekes a története.

A templom azért került erre a külterületi magaslatra, mert a három falu számára készült, azonban nem tudtak megegyezni: hol épüljön fel, ezért az egri érsekség úgy határozott, hogy mindhárom falutól egyenlő távolságra legyen. Gyalogosan a templomot a Mátraszentimre - Mátraszentlászló

közötti K+ (kék kereszt) jelzésű turistaúton kereshetjük fel. Búcsúja augusztus 20-án Szt. István király tiszteletére van. Szentmise minden vasárnap 11 óra előtt 5 perccel.

Mátraszentimre megújult temploma legyen a szlovák-magyar megbékélés szimbóluma - szorgalmazta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára az épület 2020. november 13-i átadónévségén. Soltész Miklós hangsúlyozta: Magyarországon hosszú évszázadok óta együtt tudnak élni különböző nemzetiségek. Az államtitkár emlékeztetett: a szlovák-magyar megbékélést az elmúlt tíz évben mindkét oldalról sokan akarták, és

sokan tettek is érte. Ennek köszönhetően mára olyan változások történtek a két nép és a két ország viszonyában, amelyek „az elmúlt 90 év sebeit és kívülről ránk erőltetett rombolását képesek voltak begyógyítani”. Soltész Miklós rámutatott: a helyi

szlovák nemzetiség kiemelt jelentőségű, a magyarsággal közös értékeket őriz és hagyományokat ápol Mátraszentimrén, melyek között éppen olyan fontos a nyelv és a kultúra, mint a kereszténység és az egyház erősítése. Nem véletlen, hogy a kormány a templom felújításához szükséges 20 millió forint

biztosításán túl az elmúlt években a település iskolájának megmaradását és korszerűsítését is segítette, mint ahogyan sok tízmillió forint támogatást nyújtott az épülő mátraszentimrei közösségi ház megvalósításához is - hangsúlyozta. Tette mindezt azért, hogy ezen a szép helyen megmaradjon a közösség és az évszázados hagyomány - fogalmazott Soltész Miklós, megjegyezve: a magyarországi és az itt élő szlovákság nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy a két nép közös értékeit tovább lehessen adni a következő nemzedékeknek.

Fajcsák Tibor atya

Kedves Lakosság !

Azt az információt kaptam, hogy a Patika 2020.11.24-én kedden zárva lesz. Sajnos ez határozatlan ideig minden keddre vonatkozik.

Minden Pénteken 8 órától 11 óráig lesz patika. Előre is köszönjük a megértést !

Petkó Ildikó

Oh Sole Mió

Volt a szomszédom kedvenc „nótája” Napsütéses vasárnap délelőttöként. Gyakran elénekelt a kertészkedés közben. Tökéletes hallása volt és erős, tiszta hangja. Az egyetlen probléma az volt, hogy dadogós volt, ezért úgy zengett a dal: Oh, kö ké

bellá, lá, ládonná, ná. Lehet, hogy a tihanyi echot is egy ilyen „csalogány” idézte elő. Legendát teremtvé.

Losonci Miklós

Szent László kútja (1944)

Ján Domasta (1909-1989) és Vladimír Plicka (1890-1989)

Történet a Tarna vidékéről

A kereszténység a Tarna és a Bódva folyócskák völgyében kétszer virágzott fel. Első alkalommal, mikor Cirill és Metód, a szentéletű testvérek néhány tanítványukat erre a földre küldték. Másodjára, mikor szent Adalbert, a lelkes püspök a szláv lakosság között letelepedett és magyar harcosokat térítette az igaz hitre. A pogányság gyökerei azonban mélyen rögzültek és nehéz volt kitépni a nép szívéből. Nem kényszerítette az embereket a gyönyörűről való lemondásra, nem parancsolt könyörületet az ellenség irányába, ezért népszerűbbnek bizonyult a kereszténységnél.

Végül Szent László király uralkodása alatt sikerült kiűzni a vidékről. Ebben a nemes küzdelemben az odaadó király segítségére siettek a Bódva és a Tarna völgy szláv törzsei is.

A pogányokat megerősítette a magyarokkal rokonságban álló vándorló nép, a besenyők hulláma. Szent László észlelte a veszedelmet és mivel a besenyők nem adták fel pogány hitüket, sanyargatták és fel is koncolták a hozzájuk küldött hittérítőket, csapatai élén megindult ellenük. Igaz, nem kis mértékben támaszkodott az ottani, keresztény hitű lakosságra.

Hiszen a Nagymorva Birodalom alatt a Tarna vidéken kápolnák és templomok épültek. Ezüstös

és aranyos színű keresztjeik messzire ragyogtak, mint a jelenlegi idők vezérlő csillagai.

Szent László, a háborúban, melyet a pogány besenyők ellen vezetett, egy ízben erdőrengetegbe jutott, ahol eltévedt. Azt sem tudta, merre menjen tovább. Bár kíséretével sokat és hosszan mentek, mégis olybá tűnt, mintha ugyanarra a helyre térnének vissza. Olyan volt, mintha a rossz szellem, a pogányság atyja és védelmezője kendőt kötött volna szemük elé.

Messze, s távol nem volt semmi, csak sziklák és erdőségek, fák és kövek. Nem csak embert nem lehetett látni, de repülő madarakat sem. De még a négylábú állatok is valahová elrejtőztek, hogy a katonákra éhhalál várjon.

Nemcsak az éhség, de a szomjúság is gyötörte őket, hiszen a szent király kísérete két napja nem lelt forrásra. Bár korábban számos dolgot megtapasztaltak, de most a szomjúsággal kellett szembesülniük. A katonákon kívül az állatok is gyötrelmeket éltek át, a fáradságtól hullani kezdtek.

-Mi végből jöttünk ide? Hiszen nincs nyoma az ellenségnek, amazok nem élnek ilyen magasan.

-Elsőként össze kell szednünk magunkat, a templomba szükséges mennünk, - válaszolta a szentéletű király, - csak azután bocsátkozhatunk harcba, a pogány túlerővel szemben.

-No, itt aztán igencsak megerősödünk, - mondogatták többen, gúnyos mosoly kíséretében. - Itt nem felfrissülést, hanem halált lelhetünk. Így bizony a pogányokat legyőzni nem tudjuk. Ezzel sem az Urat, sem magunkat nem szolgáljuk. Itt nyom nélkül elpusztulunk.

Hosszú időbe telt, amíg a király kishitű embereit megnyugtatta, meggyőzte arról, hogy az Úr hűséges híveiről nem feledkezik meg.

-Mit tennének a pogányok a mi helyünkben? – tette fel a kérdést az elégedetlenkedőknek – Amazok morognának, vagy segítenének magukon?

A kíséret tagjai elszégyelltek magukat. Ráébredtek, mire irányul a kérdés. Szent László, látva elvörösödő orcájukat, folytatta:

-Felmennének a hegyekre és körbenéznének, hogy tudják, melyik irányból várható a támadás.

Ezekre a szavakra a királyi kíséret tagjai szétszaladtak a közeli hegyekre, dombokra. Nem egy főúr, nem egy fegyveres minden erejével elkészült. Csak a társaik iránti segítő szándék hajtotta őket, megmenteni a többieket. Senki sem gondolt magára, hanem másokra. Hiába erőltették azonban lábukat, összekarmoltatták arcukat, de ne adj isten, hogy ismerős hegycsúcsot pillantsanak meg.

Az éhség és a szomjúság nem jó vendégek, de még rosszabb, százszorta rosszabb, sőt a legalattomosabb útitársak. Nemcsak erődöt rabolják el, de nyugtalanítanak és becsapnak. A király kíséretét is korbácsolták hatalmas vágyakkal, legalább egy kicsit megnedvesíteni a torkot, és ha más nem, csak egy szem szamócát lenyelni.

Micsoda könyörtelenségek adódtak! Este, amikor a kíséret a csendes völgyekbe indult, amelyek nappal szenderegtek a forróságban, a hegyek felől valami susogott, valami rikoltozni kezdett, mintha valami messze, nagyon messze a mocsárban kuruttyoló békákat lehetne hallani.

-Víz! – szólaltak meg néhányan.

-Mocsár, - feleltek az óvatosabbak. – Ha iszunk belőle, ugyanúgy meghalunk, mintha szomjan maradnánk.

-Ahol mocsár van, - ellenkeztek az elsők, - van ott másféle víz is. ha még sincs, a földben gödröt mélyítünk, majd csak forrásra lelünk.

-Minél inkább közeledtek az elképzelt mocsárhoz, a békák hangja egyre távolabbról hallatszott. A hőség egyre fokozódott, ami marta az ajkukat, a

torkukat és a lábuk egyre kevésbé engedelmeskedett. A lovak is hullani kezdtek...

A gonosz szellemnek azonban még ez sem volt elegendő. Hogy a szerencsétleneket még inkább meggyötörje, új tréfát eszelt ki. Mikor a hold felkelt és fénylő, aranyos fényével oltalmazta az úton levőket, nehogy a sötét bajt hozzon rájuk. Mindezt azért, mert a király emberei álomra hajtani sem merték fejüket, nehogy reggelre meghaljanak. Ahogy mennek, hallják az oldalsó völgyekből a sziszegést, zúgást. Olyan volt, mint a hegyi patak csobogásának hangja, a csúszós köveken, vagy az aláhulló vízesésé.

Csak, ahogy mentek egy völgyön át, majd a következőn, keresték az elsőben, a másodikban és – sehol semmi. A föld kemény, száraz és a kőkemény mélyedésekben víznek se híre, se hamva, pusztán az érette vágyakozás.

A patak csörgedezését, a békák kuruttyolását csak a szél susogása okozta, mellyel a gonosz szellem a felbőszült embereket riogatta. és a szélben csendes, fájdalommal teli ének hallatszott, mely a vég kezdetéhez közeledett.

Amikor már talán a harmadik éjfél közeledett, a férfiak olyan elgyötörtek voltak, hogy lerogytak a földre, ahol csak tudtak. Nem törődtek azzal, álmukban éri őket a halál, vagy menetelésük közepette. Leheveredtek és átadták magukat Isten akaratának.

Ej, nem kellett őket bizony álomba ringatni. Kisvártatva úgy aludtak, mint a gyermek édesanyja kebelén. Ez az álom azonban nem hozott felfrissülést, inkább elbágyasztotta őket. A halál országának kapuja előtt álltak.

Midőn a király látta, miként gyötrődnek társai, milyen nehezen és nyugtalanul szenderegnek, lemondott a pihenésről és egész éjjel, virradatig imádkozott. Állhatatosan kérte az Urat kegyelemért és megmenekülésük érdekében.

Íme, abban a pillanatban, amikor a napsugarak fénnel borították be a kelet felé forduló völgyeket, László valami sugallatra felkelt, felébresztette emberei és együtt elindultak a szemközt lévő domb tetejére.

-Lehet, - mondta elcsigázott övéinek, - hogy az éjszaka elértünk a Tarna-völgyébe és jó lenne megnézni, merre menjünk tovább.

Azért, hogy övéit még inkább serkentse, elsőként ért a meredek tetőre. Mindez nem bizonyult

könnyűnek. Lépésről lépésre fogy az erő és egyre magasabban mind többen esnek el. A további útra összeszedniük magukat mind hosszabb ideig tart. A korábbi napok sebei újra felszakadtak. A nap sugarai, mintha csak belefűni akarták volna magukat, úgy égették a királyi kíséret tagjainak izzadt hátát.

Bármiképpen is volt, csak vánszorogtak tovább. Azt sem tudták miért, de mikor a szent királyra néztek, olyan volt, mintha az égből hallanák: „menjetek utána, jó helyre vezet benneteket!” Megfogadták mindezt.

Semmi nem volt hiába.

Odafent a dombon mit sem láttak csak a fák koronájának tengerét, de mégiscsak fellélegeztek, mintha a célhoz érkeztek volna. Úgy érezték magukat, mintha a Tarnához, az ottani várhoz érkeznének

Akkor az uralkodó, aki egész úton imádkozott és közben egy szó sem hagyta el ajkát, térdre rogyott, kezét az ég felé emelve és vízéért könyörgött.

Láss csodát, fohásza közepette, tekintetét a mennyboltra szegezve, a közelben lévő szikla meghasadt és valami csörgedezni kezdett, mintha víz fakadna a kőből. Bizony, így is volt. A nap sugaraiban csillogott a kristálytisztá víz erecskéje. Amíg a meglepődött és egyúttal örvendező férfiak feleszméltek, a víz kis patakocskaként csörgedezett lefelé, a völgybe, új életet hozva magával.

-Víz, víz! – rikoltotta valaki örvendező hangon.

Mindez parancsszóként hangzott, odalépni és a csörgedező vízhez hajolni, megnedvesíteni a kiszáradt torkokat. A király kíséretének tagjai azonban nem feledték, kinek köszönhetik a nem várt ajándékot. A földre rogytak és köszönetet mondtak a Teremtőnek, hogy a könyörtelen halál markából kimentette őket.

Csak a hála szavai után csillapították szomjukat és itatták meg lovaikat.

Mindazért, hogy éhségük is csillapodjon, a hegyek mélyéből szarvas érkezett, mintha csak maga kínálkozott volna étel gyanánt.

A Teremtő elégedett volt a hálájukkal, a kegyeibe fogadta őket és elvezette őket Tarna várához.

Eszterdők múltával a dombtetőn falu épült fel, Debrőd néven és valaki odafent felépített egy kápolnát, a szent király emlékének adózva. A szóbeszédén kívül ennek az eseménynek más emléke is van. A Szent László nevet viselő kápolna harangjai – úgy tartják – ekképpen szólnak:

„Vizecskét, vizecskét,
adjatok, adjatok!”

Mindjárt felelnek is rá:

„A szent kútból
adunk, adunk.”

Fordította: Papanek László

Ki uralkodott 1162 – 1172-ig? III. ISTVÁN

Árpádháziak rokoni kapcsolataikat további európai uralkodócsaládokkal erősítették meg. II./Vak/ Béla a szerb fejedelem leányát, Ilonát vette feleségül.

Az ő fia II. Géza az orosz hercegnőt, Eufrozinát, második fia István, a bizánci császár I. Emánuel unokáját, Máriát választotta feleségnek.

Rokoni kapcsolatok az uralkodóházak között nem egyszer akadályozták meg a fegyveres ellentéteket, de sokszor ki is váltották azokat.

Mikor a bizánci császári udvarban élt II. Béla fia István, később a testvére is László vajda, de II. Géza fia Béla is, II. Mánuel jogot formált Magyarországra belügyeibe való beavatkozásra.

II. Géza halála után az új király, fia III. István lett. Mivel csak 15 éves volt, trónkövetelőként a néhai II. Géza király testvére László lépett fel. Ő, Bizánc segítségével 1162 júliusában magát II. László néven megkoronáztatta. Mivel a király ellen történt, a kalocsai érseket, aki őt megkoronázta, az esztergomi érsek, az egyházból kiközösítette. A dinasztikus harcok következtében a fiatal király Pozsonyban talált menedéket. Féléves „uralkodás” után II. László váratlanul meghalt. Bizáncban másik ellenkirályt – IV. Istvánt II./Vak/ Béla király fiát támogatták. III. István a törvényes király német katonai segítséggel Székesfehérvárnál nagybátyja

fölött diadalt aratott, és öt száműzetésbe küldte. Magyarország és Bizánc között kitört harcok váltakozó szerencsével zajlottak.

Bizánciak magyarországi híveiket elvesztették.

Magyarország III. István uralkodása alatt egyre inkább a nyugati szomszédos országok felé orientálódott.

Bizánci birodalom elleni harcait cseh és bajor katonaság segítette.

HOGYAN HARCOLTAK

Magyar királyság a 11., de leginkább a 12. században területein teljesen átvette a nyugati lovagi harcmódot. Hogyan nézett ki abban a korban a harcmódor, Vojtek Dangl történész és katonai szakember Harcok, és csatateretek c. könyvében írja:

„Harcosok – lovagok felvértezve már felültek harci lovaikra és saját helyeiket az arcvonalban, elfoglalták. Lovak, amelyeken ülnek, be vannak idomítva: nem ijedhetnek meg a csatazajtól és a trombiták hangjától. Parancsnok az arcvonal közepén helyezkedik el. (nagyobb csatában közepén az első arcvonal mögött) és körülötte összpontosul a lovagok színe – java. Döntő többségben parancsnoka a katonaságnak személyesen a király, vagy a fejedelem adott esetben az uralkodó család, jelentős személye, vagy magas egyházi tisztséget betöltő személyek.

A feudális nagyurak olyan személyt, aki nem vesz részt közöttük a harcban nem szolgálnának.

A nehéz páncélos lovasságot a fegyverhordozók és könnyű lovasság követi, férfiak, akik a harcban, mint gyalogosok vesznek részt, urukat támogatják...”

POZSONY A 12. SZÁZAD MÁSODIK FELÉBEN

Az egyik megmaradt levélben íródik, hogy 1151-ben, Pozsonyban eladták földjét a Pannonhalmi kolostornak 20 hrivnáért az apát azután a pénzt II. Géza királynak kölcsön adta. Annak, az osztrák fejedelemmel való találkozására 40 hrivnyára volt szüksége.

A levél megerősíti, hogy Pozsony tehetős gazdag város volt. További okirat is alátámaszta ezt

I. Imre király idejében a király az esztergomi érseknek a pozsonyi vám bevételének a tizedét átengedi. 1165-ben III. István a vár alatti földterületeit 22 lakosnak adományozta.

Pozsony kétségtelenül olyan város volt ahol jelentős személyek, laktak.

Rabszolgaság Magyar területen is

Közép Európában, de magyar

területeken is sokáig kereskedtek az emberekkel. A 10. században a rabszolgákat német cseh lengyel városok piacain

vásárolták, és Magyarországra,

Budára, Pozsonyba és Nyitrára hordták, ahol megvásárolták és a bizánci birodalomban drágábban, eladták.

Rabszolgaságba általában a hadifoglyok, adósok, és gonosztevők kerültek. Utolsó utalás területünkön a 14. század elejétől létezik.

III. István és korának dátumai.

- II. László 1131-ban született.

- IV. István 1133-ban született

- III. István 1147-ben született.

- III. Istvánt magyar királynak 1162. májusában. Már júliusban, Bizáncban a trónra II. Lászlót ültették. Halála után nemsokára 1163-ban, Bizáncban, Magyarország bizánci hívei II. László testvérét IV. Lászlót királynak elismerték.

1163 második felében német és cseh katonaság segített III. Istvánnak IV. István katonasága ellen, amelynek segítségével által újból visszaszerezte a trónt, és Magyarország hatalmát megerősítette.

- 1165-ben meghalt IV. István. Néhány utalás alapján április 11. Magyarország déli részén lévő Zemun városában megmérgezték.

- 1164 – 1167 között Magyarország és Bizánc birodalma között harcok folytak. Bizánciak megszállták Dalmáciát és Horvátországot.

- III. István 1172. március 4-én meghalt.

Részlet, az Uralkodóink egy évezreden át c. könyvemből

Tiszta Amerika

Amikor itthon szavazni akartam, közölték velem a választás napján, hogy a falum másik szavazó körzetében tudok csak voksolni. Kénytelen voltam átmenni, pedig itt is ismertek, és tudták, hogy helyi lakos vagyok. A másik helyen a szavazóbiztosok elkértek a személyi igazolványomat. Kikeresték a nevemet a listáról. Kihúzták golyóstollal, és utána mehettem szavazni. Csak a választás napján, csak

személyesen megjelenve, és csak egyhelyen, egyszer szavazhattam. Az új amerikai elnökre viszont még akkor is lehetett szavazni, amikor kiderült, hogy az adott államban vesztére áll a szavazás utáni napon. Igazolvány nélkül, csak el kellett menni a postára. Egyszerű, de törvénytelen módszer.

Losonci Miklós

Steril

Az egész civilizált világ tisztaságmániás. Folyamatosan sterilizáljuk lakásainkat, pedig házipor hiánya garantált házipor allergiát okoz hosszú távon. Nincsenek állataink, ezért lett állatszőr allergiánk. Fővárosi honfitársaink között rengeteg a virágpor allergiás a növényiszegény környezetük miatt. Ruháinkat folyamatosan fertőtlenítyük, pedig nem is azok a fertőzők, hanem mi magunk. A tanévben soha nem sterilizáljuk az iskoláinkat, pedig azok minden köhögés, vagy tüsszentés után percekig fertőzőek. Az „aerosol” kiszáradása után viszont minden vírus és baktérium elpusztul. Akkor fertőtlenítyük a tantermeket, amikor már egy hete élővírus mentesek. Az irreális elméleteket a valóság megcáfolja. Tíznaponként duplázódik a fertőzöttek

és áldozatok száma. A globalizmus, a határtalan világ migrációt és világjárványt okozott. Az iskolai gombás fertőzéseket a közös zuhanyozók farácsai okozták (okozzák) a középiskolákban, mert állandóan nedvesek, így életben tartják a börgombák spóráit. A farácsokat eltávolításával a gombák is kiszáradnak, elpusztulnak.

Főiskolás koromban, minden 50 gyerekre jutott egy zuhanyozó, akárcsak a laktanyákban. Az orosz megszállás megszűntével megszűnt a kötelező két év katonáskodás. Eltűntek a laktanyák. Sőt már a szarvasi agrárfőiskola is bezárt, ahol tanulmányaimat befejeztem. Tanár még rengeteg lenne, de már nincs kit tanítani. Pedig még buktattak is falai között.

Losonci Miklós

Az életet adó erdő II.

Csipkebogyó

Nagyhatású vitaminban gazdag gyógynövény.

Használják teaforzetnek, de leginkább lekvárt (hecsedlit) főznek belőle.

Jelenleg már kevésbé, de a múlt századfordulóig sok helybeli családnak volt kereset kiegészítése.

Ősszel kezdték szedését az erdőkben, réteken található csipkebokrokról.

Fizikailag nem nehéz, de igen nagy türelmet igénylő munka volta tüskés bokrok között szedegetni az apró bogyókat.

Naponta kétvödörnyi csipkebogyó megszedése és hazahozatala jó eredménynek számított.

A munka java azonban csak azután következett.

Bogyónként letisztítani, majd főzni, passzírozni, újrafőzni megfelelő ideig, majd tárolni, értékesíteni.

Régebben még vödörökben hordták Budapestre, majd ott a lépcsőházak lakásainak bejárati ajtaján kopogtatva árulták a hecsedlit, amit általában fél literes – literes mércével mértek ki vödörükből.

Közkedveltsége miatt könnyű volt értékesítése. Általában megrendelésre szállították.

Erdei fekete málna

Az időjárástól függően nyár végén, ősz elején érik. Szedése nagyon lassú, viszont igen értékes, zamatos termésű növény.

Szedték eladásra is, de leginkább otthoni málnafőzésre, vagy házilagos borkészítésre. Szedtek még különböző vadgyümölcsöket, de ezeket saját felhasználásra.

Gombák

Községünk környéki erdeinkben nagyon sok ehető és gomba termett és terem napjainkban is.

Régebben azonban az öregebb erdőrészeknek és kedvezőbb éghajlatnak köszönhetően több gomba termett. Elődeink megélhetésén nagyon sokat javított, hiszen felhasználták saját közvetlen étkezési céljukra, szárítással tartósították télire, és kosarakban piacokra hordták.

Jelenleg is található erdeinkben, de már nem olyan mennyiségben. Érdekességként meg kell említeni, hogy községünkben gombamérgezés nem volt.

Minden őslakosunk ismeri az ehető gombák jelentős részét, és csak azokat szedi le és viszi haza, amelyekben abszolút biztos. Több ehető gombafajtába, amiben bizonytalan inkább belerüg.

Levelek

A XIX század végéig, de még a XX. század közepéig a tavaszi hónapokban szinte az egész országban szedték különösen a csalán leveleit. Készítettek belőle levest, vagy főzeléket, itták a főzetét, mint gyógyító italt.

Az idősebb generáció tanúsága szerint csalánnak levelei hajdanában általánosan elterjedt szükséges kényszerételek voltak. Jelenleg már ritkán, de az 1960 - 70 – es években még a házi állatok részére is szedték a csalánt.

A botanika szerint a csalán, mint zöldség ismerős egész Európában.

Köztudott, hogy a II. világháború utáni hadifoglyaink és Szovjetunióba hurcoltak táboraikban főleg csalánból készült ételeket kaptak. Kedveltségben nem marad el a csalán mögött a sóska, mely napjainkban is több változatban fogyasztható.

Erdei utakon, vagy a határban a frissítő leveleit megkívánták a gyerekek és felnőttek.

Leginkább a gyerekek állatok legeltetése közben és a vadászok oltották szomjukat. Leveleiből leggyakrabban főzeléket és egyéb ételeket készítettek.

A XIX. század végéig volt tavasszal a szegényebb családok hálás zöldsége a laboda.

Nagyon elterjedt és kedvelt antiskorbut növény volt. Kedveltségét tanúsítja, hogy a városi konyhákban is használták a XIX. század végéig.

A XX. század elejétől a konyhában egyre ritkábban használatos, ekkor helyét átvette a spenót.

Labodát ettől kezdve, csak az idősebb asszonyok szedték, de már csupán a háziállatok részére.

Szent István királyunk védőszentje

Szent István vértanú

Jézus születését az Egyház liturgiája nyolc napon keresztül ünnepli, Karácsony másnapján azonban a liturgia fehér színe pirosra változik: a vér és a szenvedés színére. Az első keresztény vértanúra Istvánra emlékezünk ezen a napon. István vértanúságát Szent Lukács örökítette meg. István a

hét diakónus egyike volt, akiket az apostolok azért választottak, hogy az imádságnak és az ige szolgálatának éljenek.

A hét diakónus közül Lukács kiemeli Istvánt, aki

„hittel és Szentlélekkel eltelt férfi” volt. „Kegyelemmel és erővel eltelve csodákat művelt a nép körében. Erre a libertinusok, cireneiek, alexandriaiak, kilikiaiak zsinagógájából némelyek ellene támadtak, és vitatkozni kezdtek Istvánnal, de bölcsességével és a lélekkel szemben, amellyel beszélt, nem tudtak helytállni.

István minden égi ajándékot a szolgálatra kapott, a szó eredeti értelmében, teljes egészében szolgál, „diakónus” volt. A főtanács elé állították, mint Jézust, és ugyanazokkal a vádakkal léptek föl ellene. Beteljesedett rajta Krisztus ígérete: „Mikor pedig a zsinagógába, előljárók és hatóságok elé hurcolnak benneteket, ne aggódjatok azon, hogy hogyan és mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, mert a Szentlélek megtanít benneteket abban az órában, hogy mit kell mondanotok”.

István tudta, mit kell mondania, és a maga prófétái látásával látta, hogy a történelem vonalai egy pontban találkoztak: Isten elküldte egyszülött fiát, az igazat, de a „keménynyakúak, körülmetéletlen szívűek és fülűek” keresztre feszítették. És ekkor a történelem vonalai ismét tágulni kezdtek a jövő

felé: Isten már nincs a Templomhoz és az ő népéhez kötve, az örömhír terjedni kezd a pogányok felé. A vádlott védőbeszéde súlyos vádként hullott a vádlókra, amit azok meg is

értettek, és István kimondta az ítéletet: „Látom a megnyílt eget és az Emberfiát, amint ott áll az Isten jobbján!” Az első vértanút megkövezték, és halálával megpecsételte bátor tanúságtételét. Halála előtt így kiáltott: „Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!”

István diakónus ünnepét a legrégebb liturgikus források is december 26-ára tették.

István az egyik leggyakoribb férfi magyar férfinév, jelentése: virágkoszorú, koszorúzott, koronázott. A néphagyományban december 26 és 27. jeles napok. A 18. század közepéig karácsony hármass ünnep volt, Szent István és Szent János napját is megünnepezték. Szlovákiában és Magyarország szlovákok által lakott településeken napjainkban is nagy hagyománya van a karácsonyi István és János napok megünneplésének.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015